

Alena Zemančíková

Kde ty naše hory jsou?

Má vlast byla bez mytologie. Všechny obce se jmenovaly jinak než dřív (a původní názvy úplně zmizely z paměti) a sborníky místních pověstí byly vyhozené z domů po Němcích, a roztrhané, co taky s tím, číst se to nedalo, bylo to švabachem. A tak se mytologií stalo husitství. Husité byli dobří Češi, křižáci naopak Němci, a kupodivu zatímco Václav IV. byl český král a tedy našinec, jeho bratr Zikmund byl německý císař, tedy nepřítel. A Karel IV., Otec vlasti, byl samozřejmě Čech. Nevzpomínám si, že by mi na těchto mýtech něco vadilo. Z okna jsem viděla na kopec, kde se údajně ona slavná bitva mezi husity a křižáky u Tachova v roce 1427 odehrála. Husitská ulice v našem městě nesla tabulku, kde stálo, že byla zvána kdysi Krvavou pro množství krve zde prolité. Jistě to musela být německá krev křižáků, když přece husité vyhráli, a nikdo, opravdu nikdo v tom městě mi nikdy neřekl, že město bylo několikrát obléháno a dobyto, že bylo střídavě katolické i kališnické. V době mého dětství z obyvatel toho města jeho dějiny nikdo pořádně neznal. Doba měla jiná témata, otázka národa a tím i vlasti byla jaksi odsunem Němců vyřešená.

Jisté znepokojení vyvolávaly hřbitovy - v té době, o níž mluvím, bylo zvykem náhrobky odvážet a hřbitovy rušit, vždyť ti, kterým případně patřily, stejně se nemohli o ně starat a moderní doba, jak už jsem řekla, měla jiná témata než hroby. Zvláštní kapitolou byly hřbitovy židovské, o nichž člověk musel vědět, tak byly tajemné a ukryté v lese daleko od vesnic i města. Stejně, jako se nemluvalo o tom, že v kraji žili Němci, nemluvalo se ani o Židech, ostatně ani holocaust nebyl tématem. Tématem bylo vítězství Sovětského svazu a socialismu, německý revanšismus a radostná současnost.